

DUŠIČKOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ
VRANOV NAD DYJÍ A PŘÍMĚTICE-BÍTOV

*A když bylo před kostelem,
hádala se duše s tělem.*

*Tělo, tělo, cos dělalo,
o duši jsi nic nedbalo.*

*Cos vidělo, to jsi chtělo,
na hříchy jsi nemyslelo.*

*Tělo, tělo, tělo hříšné,
bývalo jsi v světě pyšné.*

*Chodilo jsi v stříbře, zlatě
a já ležím v hlíně blátě.*

*Chodilo jsi po muzikách
a já ležím v těžkých mukách.*

*Nedávej mně duše viny,
bylas se mnou v každé chvíli.*

*Byla-li jsem já kdy s tebou,
nevládla jsem sama sebou.*

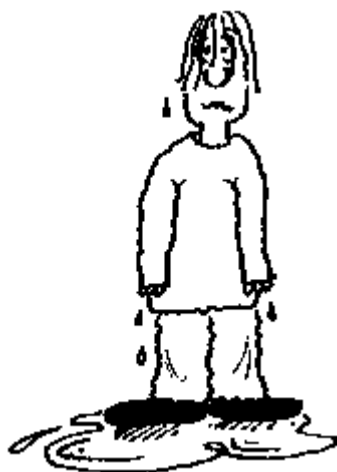
*A když bylo před kostelem,
hádala se duše s tělem...*

(stará lidová píseň v podání Jaroslava Hutky)

**VRANOV PŘÍMĚTICE PROSIMĚŘICE OLBRAMKOSTEL BÍTOV STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY PRÁČE CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
KOROLUPY TĚŠETICE CITONICE LUKOV ŠAFOV**

Přehled termínů pobožností na hřbitovech

A v čem je problém?

Jednu z rad pro ty, kteří chtějí dělat pokrok v duchovním životě, je možno shrnout do jediného slova: „odproblematizovat“. Mnohdy totiž v tom, co přichází, vidíme hned problém: Prší? – to bude problém. Tento člověk po mně něco chce? – to bude problém. Něco mě bolí? – to bude problém. Něco je jinak? – to bude problém... Ve skutečnosti nám tento problematizující pohled ubírá sílu a jakoby onu danou situaci představuje ještě v horším světle. Pro věřícího člověka tento přístup k životním skutečnostem není to pravé, ba dokonce je to přístup zcela nesprávný.

Máme se na vše dívat jako na šanci. Vždyť vše přichází od Pána Boha a je jen na nás, abychom to takto vzali a také využili... Je přede mnou něco těžkého? – žádný problém, s pomocí Boží to zvládnou, bude to náročné? Však to nemusím strhnout hned, po malých krůčcích se proboujím k cíli. Zdá se mi, že je toho na mě moc? – však mohu poprosit o pomoc i někoho dalšího (a navíc, jak říká jedno z hesel, které máme pro děti: nikdy nejsme sami, andělé jsou s námi). Nemohu vyřešit hned to, co se zdá důležité? – ale mohu udělat alespoň pár méně důležitých věcí, které mohou napomoci k budoucímu rozuzlení oné zapeklité komplikace. Je to nemožné? – však Pán Bůh od nás nečeká nemožné! Nic není problém pro toho kdo věří; udělejme to, co je v našich silách, zázraky si pro sebe vyhradil Bůh. A on je schopen udělat potom i to nemožné, co my už sami nezvládneme ...

otec Marek Dunda, FATYM Vranov nad Dyjí

Modlitba v nemoci, jak se ji modlil Blaise Pascal, fyzik a filozof, objevitel Pascalova zákona:

Dej, ať se podřídím tvé vůli takový, jaký jsem. Abych tě nemocný chválil ve svém utrpení.

*Tvoji učedníci tě poznali podle znamení tvého utrpení.**

Ty podle utrpení poznáváš, kdo je tvůj učedník. Poznej tedy podle toho, co snáším, svého učedníka i ve mně.

Spoj mé bolesti s utrpením, které postihlo tebe ...,

abych už nežil a netrpěl já, ale abys ve mně žil a trpěl ty. **

* Pán Ježíš ukázal apoštolům po svém zmrtvýchvstání své rány po hřebecích, jako svědectví, že je to opravdu on.

** I když to zní z počátku neuvěřitelně a nepochopitelně, také nemoc může být šancí – příležitostí být spojen v utrpení se samotným Ježíšem Kristem...

Kdy se společně modlíme o dušičkách za zemřelé:

sobota 28.10.2006:

Stálky 15.00 mše sv., pak pobožnost na hřbitově
Hor. Břečkov 16.15 na hřbit., bohosl. v kostele 17.00
Lukov 18.15 bohosl. v kostele, pak asi v 19.00 na hřbitově

neděle 29.10.2006:

Mše svaté ve farních kostelích dle obvyklého nedělního pořádku. Mimo to budou v neděli 29. 10. následující dušičkové pobožnosti na jednotlivých hřbitovech:

Práče v 10.00 mše sv. v kostele, potom v 11.00 na hřbitově

Korolupy 13.00 na hřbitově
Podmolí 13.30 na hřbitově
Kuchařovice 14.00 na hřbitově
Štítary 14.00 na hřbitově
Lesná 14.00 na hřbitově
Starý Petřín 14.00 v kostele, pak na hřbitově
Kravsko 14.30 na hřbitově
Plenkovice 14.30 na hřbitově
Vracovice 15.00 na hřbitově
Přímětice 15.00 na hřbitově
Šafov 15.00 na hřbitově
Šumná 15.00 na hřbitově
Onšov 15.30 na hřbitově
Prosiměřice 15.30 v kostele, pak na hřbitově
Milíčovice 15.45 na hřbitově
Mramotice 16.00 na hřbitově
Olbramkostel 16.00 na hřbitově
Podhradí n.D. 16.00 na hřbitově
Vranov n.D. 16.00 na hřbitově

Citonice 16.30 v kostele, pak světel. průvod, pak na hřbitově
Těšetice 17.00 na hřbitově
Lančov 17.30 světelný průvod z kostela na hřbitov (svíčky a pochodně s sebou)

středa 1.11.2006 Slavnost Všech svatých

Chvalatice 14.45 na hřbitově
Bítov 15.30 v hradním kostele mše sv., potom v 16.45 na starém hřbitově
Mramotice 17.00 mše sv. v kapli
Přímětice 18.00 mše sv. v hřbitovní kapli
Oslnovice 18.00 v mše sv. v kapli, pak na hřbitově

čtvrtek 2.11.2006 Památka věrných zemřelých - lidově dušiček:

Kuchařovice 17.00 mše sv. v kapli
Podmyče 17.00 na hřbitově
Bítov 16.00 na novém hřbitově, potom asi v 17.00 mše svatá ve farním kostele
Mramotice 16.00 mše sv. v kapli
Citonice 18.05 mše sv. a pak krátká modl. na hřbit.
Přímětice 18.00 mše sv. v hřbitovní kapli a po ní modlitba v kryptě
Šumná 18.30 dušičkové procesí s pochodněmi od obecního úřadu na hřbitov

pondělí 6.11.2006:

Vracovice 17.00 mše sv., po ní modlitba na hřbitově
Milíčovice 18.00 mše sv., po ní modlitba na hřbitově

Od středy 1.11. do pátku 3.11. v 18.00 a od pondělí 6.11. až do středy 8.11. v 17.00 budou v Příměticích mše sv. ve hřbitovní kapli. Kaple bude osvětlena. Po mši svaté 2. 11. bude modlitba v kryptě, která bude tohoto dne po mši svaté jako každý rok zpřístupněna.

*Pane Ježíši,
buď' milosrdný k nám živým
i k našim zemřelým. Amen.*

O prvním hříchu proti Duchu Svatému

Skutečnost, že na Šumné pomalu roste kostel zasvěcený Duchu Svatému vede některé k úvaze, co znamená toto zasvěcení. Zřejmě většinou víme, že Duch Svatý je jedna ze tří Božských osob. Zasvěcení kostela právě jemu je výzvou i pro nás všechny, kteří žijeme ve zdejší oblasti, abychom vnikali do tajemství poselství tohoto zasvěcení. Dříve než se budu ve svých zamyšleních zabírat dary Ducha Svatého, postupně se zmíním o takzvaných hříších proti Duchu Svatému. Máme-li totiž mít užitek z života v Duchu Svatém, musíme si nejprve zopakovat, čím bychom ho uráželi.

Není hřích jako hřích. O závažnosti hříchu rouhání proti Duchu Svatému mluví sám Pán Ježíš a při jeho slovech zřejmě přeběhne mráz po zádech těm, kteří pochopí o čem mluví: „...kdo by se však rouhal proti Duchu Svatému, nemá odpuštění na věky, ale je vinen věčným hříchem“. Čím by se tedy člověk mohl rouhat proti Duchu Svatému? Církev učí, že existuje šest hříchů, které v sobě obsahují rouhání proti Duchu Svatému. Jejich tragedie spočívá v tom, že tomu, kdo ve stavu takového hříchu umírá, nebude už nikdy, ani na věčnosti (tedy v očistci), uděleno odpuštění, které je potřebné, aby člověk mohl věčně prožívat stav blaženého přátelství s Bohem v nebi. Jinými slovy: s takovýmto neodpuštěným hříchem hrozí umírajícímu věčné zavržení... A žít ve stavu hříchu proti Duchu Svatému není zase až tak těžké a vzdálené od reality života mnohých z nás... Tím spíš si dejme zvláštní pozor, případně neodkládejme vyřešení situace, která by mohla zavánět náběhem na některý z těchto „likvidačních“ hříchů.

První hřích proti Duchu Svatému je skryt za názvem „Úmyslně hřešit na milosrdenství Boží“. Tohoto hříchu se dopouští ten, kdo lehkovážně hřeší, nic si z toho nedělá a nekoná pokání s tím, že spoléhá, že mu to jednou vše Pán Bůh stejně odpustí. Tito lidé říkávají: „Však já mám ještě na obrácení času dost... Až budu umírat, já se z toho vyzpovídám... Já si to jednou při smrti vyříkám s Bohem sám... Pánbiček je dobrý, on mi jednou odpustí a já si zatím ještě mohu pokračovat ve svém způsobu hříšného života... Na modlení mám času dost až zestárnu...“

Riziko tohoto hříchu tedy spočívá v tom, že člověk odkládá obrácení a pokání (někdy i svatou zpověď) – to nejdůležitější pro zajištění dobrého vstupu do věčnosti. Odkládat **nejdůležitější na nejméně jistou dobu** je velká nemoudrost a může se to ošklivě vymstít.

Jistě každý z nás známe někoho, kdo zemřel nečekaně, náhle nebo prožíval závěr života se slábnoucími rozumovými a komunikačními schopnostmi, takže už na ono „dání věcí do pořádku“ nebylo ani pomyšlení. Proto se z toho poučme, nehřešme opovážlivě na milosrdenství Boží a pokud máme za sebou něco z toho nesprávného, co zde zmiňuji, neotálejte a neodkládejte...

Bůh je milosrdný. Rád odpustí těm, kteří o to stojí. Je však třeba využít dobu milosti, dokud ji ještě máme.

otec Marek Dunda, FATYM Vranov n.D.

Naše děti do náboženství a do kostela nechodí. Jsou sice pokřtěné, ale řekl jsem jim, ať se pro náboženství svobodně rozhodnou, máme svobodu...

No to je pěkné, že mají „svobodu“. Jen aby nemusely za dvacet let chodit povinně do mešity...

Před kostelem – už ne tak poetický komentář

Píseň, jejíž text přinášíme na titulní straně, je starou lidovou písní, která se objevuje v roce 1840 ve sborníku lidových písní uspořádaném P. Františkem Sušilem. Nově ji převzal a zhudebnil v šedesátých letech písničkář Jaroslav Hutka.

Jak jste jistě poznali, jedná se o smyšlený dialog duše a těla nebožtíka při vynášení rakve z kostela. I když je píseň velice stará svým původem, staví nám před oči stále stejný a neměnný rys naší lidské existence: totiž to, že tenkrát jako dnes jsme až příliš zaujati tím, co nám nabízí viditelný svět. A tak žijeme na povrchu, den ze dne zaujati svými pracemi, koníčky, zábavami, zahradami a dílnami, novinami, televizí i internetem a uniká nám celek pravdy o člověku. Otázky typu „kdo jsem“ nebo „proč jsem na světě“ si neklademe. Lidé, kteří sami sebe považují za rozumné a praktické, podobné tázání považují za pošetilost a znovu před ním utíkají do shonu práce a zábavy. Vy „nerozumní a nepraktičtí“ můžete ale beze strachu číst dál, neboť bláznivá boží věc je rozumnější než lidé...

Moje „JÁ“

Chceme-li si zjednat přístup ke své duši, začněme od toho, co nejbezprostředněji vnímáme: od svého „Já“. Kolikrát za den to vyslovíme: „já nevím“, „já už jdu“, „já jsem byl“... Ale o kom to vlastně mluvíme. Kdo to je „Já“? Řekněme nejprve, kdo to není, nebo co to není.

Mohu říci „jsem svá noha“ nebo „jsem svá ruka“? Jistě to nikdo z nás neřekne a ani by to nebyla pravda. Mezi námi žijí i lidé, kteří z nejrůznějších důvodů o některou svoji končetinu přišli. I oni o sobě s klidem prohlásí „já jsem“. Končetina jim sice chybí, ale to neznamená, že by byli méně sami sebou. Dokonce i srdce je jen

vyměnitelný sval. Jeho transplantace jsou na denním pořádku a výměnou srdce zůstanu tímtež „Já“, jakým jsem byl se starým srdcem.

Posledním orgánem v našem těle, se kterým bychom mohli ztotožnit naše „Já“, je náš mozek. Představte si, že se večer něco učíte do školy a uléháte s vědomím, že to víte. Ráno ale dojde ke zkratu – spali jste jen krátce, přijde tréma a vy zjistíte, že máte okno.

A tu začne vaše „Já“ poskakovat okolo mozku jako mechanik okolo zaseklého počítače – marně. Přístup k informaci, která je uvnitř uložena je vašemu „Já“ odepřen a vy nejvýš řeknete „já nevím“.

A tak můžeme říci: „nejsem svým mozkiem“, i když povede-li se jednou transplantace mozku, řekne nám dotyčný pacient, došlo-li v jeho vnímání sebe k nějaké změně. Začne-li mluvit jako ten, jehož mozek přijal, budeme moci říct, že jsme svým mozkiem...

Tedy můžeme říci: já jsem v těle, ale nejsem s ním totožný. Mám ruce, nohy, tělo, jsem na těle závislý ve vztahu k vnějšímu světu, používám své tělo, ale nejsem jím. Mé já, moje duše, nemá hmotný orgán – je nehmotná.

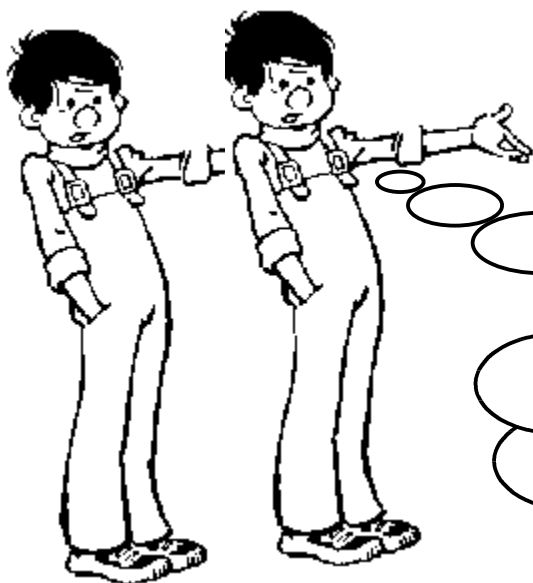
Co z toho plyne pro závěr lidského života? Co je nehmotné, nemá části, nemůže se na části rozpadat, nemůže zanikat jako každý hmotný útvar. Lidská duše je tedy nesmrtelná.

Když duše není hmotná, nemůže mít části, nemůže se rozpadnout, zaniknout... To je přece jasný!!!

Odkud se vzala tvoje duše?

Vyjdeme-li z toho, co jsme již řekli, je jasné, že duše nemůže vzniknout složením nějakých částí. Hmotným substrátem pro vznik nového lidského těla je spermie s vajíčkem při početí, pro duši žádný podobný hmotný substrát nenajdeme – sama je totiž nehmotná. Duši nemohou vyprodukovat rodiče. Je to Bůh, kdo se připojuje ke spojení muže a ženy a s láskou a originalitou vkládá do zárodku novou duši. V matematice platí přísně $2+3=5$, ale pro člověka neplatí otec+matka=dítě. Nový člověk není jen pou-

hou výslednicí svých rodičů. Vždy v něm je také něco, co mu rodiče nedali. Každý je nově originální a každému je z Božího bohatství dáno něco nového, čím chce Bůh obdarovat svět.

S bráchou jsme jednobuněčná dvojčata. Od rodičů jsme přijali stejnou genetickou informaci... Vypadáme skoro úplně stejně. Lidi si nás pletou, ale přesto jsme každý naprosto jiný. Originál...

O prstu, který ohmatal sám sebe?

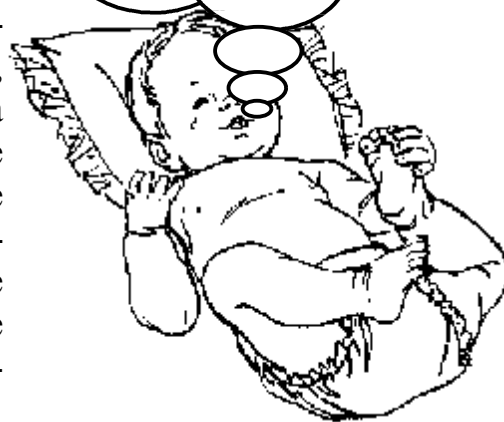
Dovedete si takový prst představit? Asi těžko. Hmota je totiž od přirozenosti dvou-pólová: Prst ohmatá stůl, kámen, jablko, ... - tedy vždy nějaký druhý pól, ale nikdy sám sebe. Podobně oko vidí vždy něco: nikdy samo od sebe nezahlédne sebe samo – leda, když mu pomůžeme a nastavíme mu zrcadlo. Jinak je tomu v řádu duchovním, nehmotným. Naše duše (naše „Já“) může ohmatat sebe sama. Já vím, že vím. Uvědomuji si sám sebe. Moje „Já“ si uvědomuje, ohmatává, samo sebe. Já si uvědomuji svoje „Já“ jako svoje „Já“, ne jako „Já“ někoho jiného, kdo by žil ve mně – to by byla schizofrenie. Tuto úvahu lze považovat za další důkaz nehmotnosti duše. Lidské „Já“ je duchové, nehmotné, jednopólové, jednoduché.

Jsem to ještě já?

Veďte si do ruky svoji fotku, když jste byli nemluvnětem. Spontánně se s ní chlubíte slovy: „To jsem já, když mi byli tři měsíce“. Ale jste to vy – to nemluvně? Není to někdo úplně jiný? Vždyť vědci dokazují, že se v lidském těle buňky po několika letech docela vymění – snad s výjimkou buněk nervových. Ve stále se měnícím těle stále vnímáme sebe. V tom stále se měnícím toku atomů lze nalézt pevný bod, v němž zůstává stálé vědomí „Já“, pevný bod, v němž jsme stále stejnou osobou. Tento bod, který nepodléhá změně, ale musí být nehmotný. I tato úvaha nás vede k naší nesmrtelné duchové duši.

Až mi bude dvacet,
hmota mého těla se
úplně vymění, ale
budu to stále JÁ.

Pokrok nebo zpátečnictví?

Byla doba, kdy se o církvi říkalo, že je zpátečnická, že tedy ukazuje lidem cestu zpět a do nebe byli vynášeni strůjci lidského pokroku. V závěru našich úvah o duši příkládáme kratičkou myšlenku Chestertona: „Pokrok nevidím v tom, že se řítíme stále rostoucí rychlostí vpřed, směřujeme-li k propasti“. V takovém případě by bylo jistě pokrokové, zastavit a třeba pomaleji pokračovat správnou cestou. Jinak řečeno, sebekratší krok ve správném směru je pokrok, sebedelší ve falešném směru je zpátečnictví. Šťastnou cestu!!!

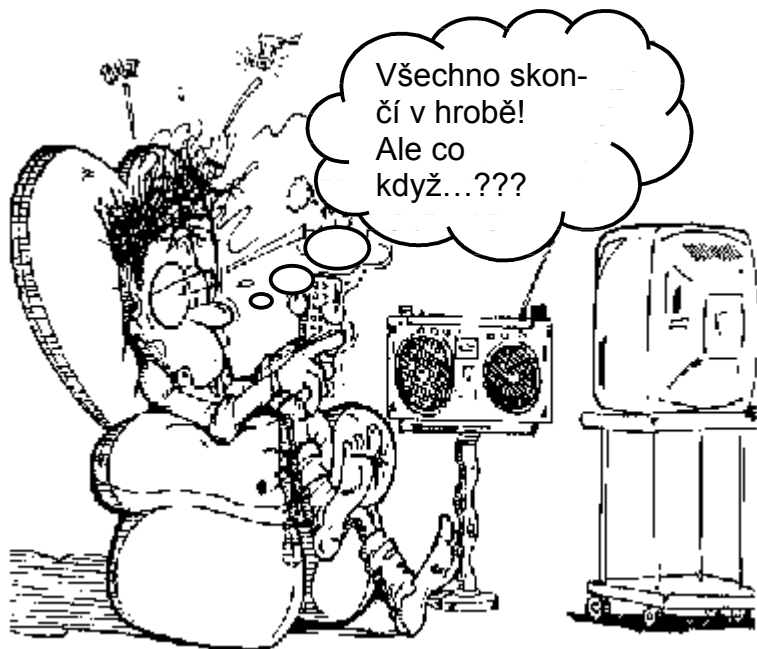

Celý život jsem
se řítit vpřed.
A kam jsem
došel???

Všechno skončí v hrobě...?

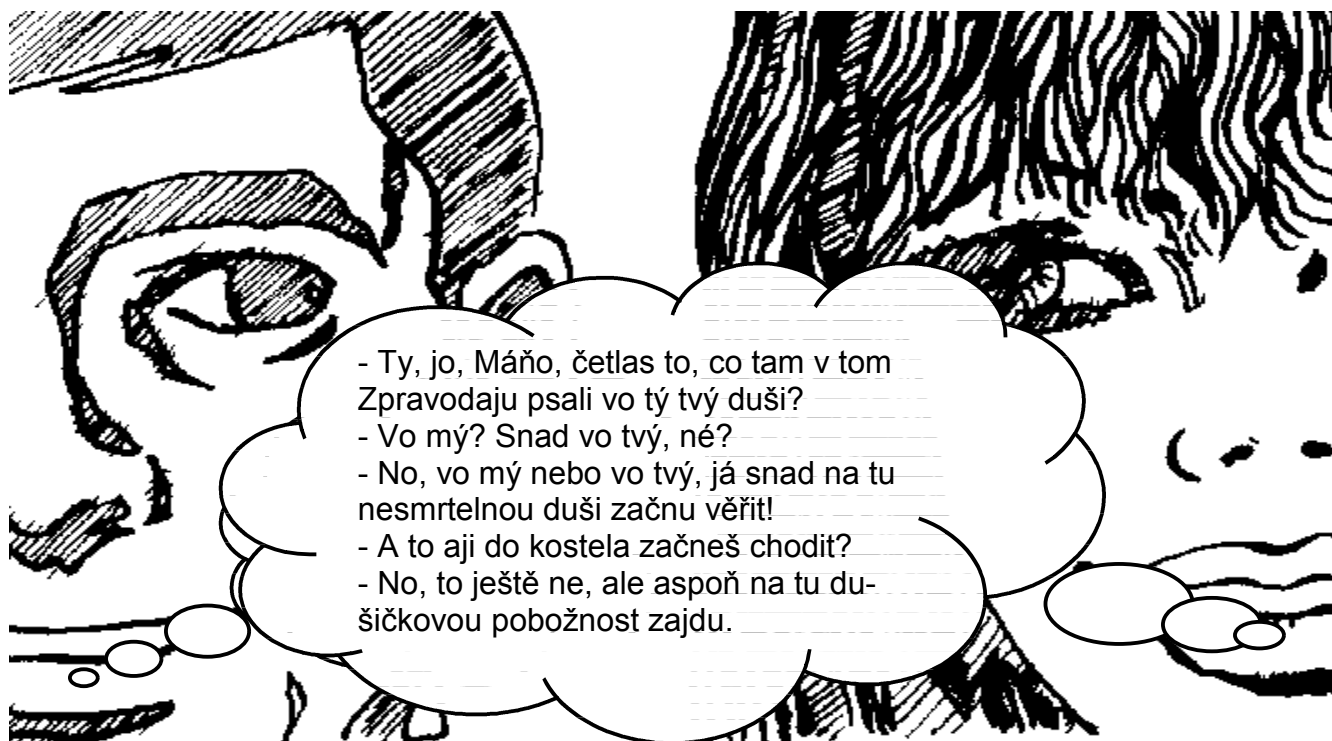
Nikdo z nás to otevřeně neřekne, ale prakticky tak žije velká část naší praktické pokrokové společnosti. Rozumný člověk by v tom ale mohl zahlédnout praktické zpátečnictví a bude se ptát po skutečném cíli stvoření, které se nazývá člověk.

Zrak vnímá barvu, sluch vnímá tón, hmat zase tvary a teplotu, ...rozum to vše uchopuje a skrze rozvažování pořádá. Rozvažování je nehmotná činnost. A je-li jí rozum schopen, nemůže pocházet od nějakého hmotného činitele. A také Ten, od něhož jsem, musí být nehmotný, tedy duch. A ne nějaký neurčitý duch, nějaká neurčitá síla. Jsem-li já bytost osobní, On jí musí být o to víc. Já jsem nebyl, jsem ve svém bytí závislý, stejně jako byli v bytí závislí i moji rodiče – On, od kterého vše pochází, tedy musí být nezávislý, absolutní. **Jsem-li od**

Něho, pak tu nemohu být pro nic jiného víc než pro Něho. U Něho je můj cíl. Cíl nejen mé nehmotné duše, ale i mého těla při Vzkříšení, ve které my křesťané věříme. Zkuste své kroky nasměrovat k tomuto cíli. Věřím, že to bude ta správná cesta.

(článek dominikána P. Jordána Vinklárka z 13. čísla RC Monitor pro Dušičkový Zpravodaj FATYMu upravil P. Jindřich Čoupek)

Od června ve zkratce:

24.6. proběhla oslava 10 let FATYMu s děkovnou mší svatou a opékáním čuníka ● těsně před prázdninami byla vykradena fara v naší adoptivní farnosti Jeníkov – kromě klíčů od kostela zmizely i potraviny, kolo, šampon a toaletní papír ● 1.7. se při setkání motorkářů v Olbramkostece konalo žehnání motorek ● o prázdninách byly každé pondělí bohoslužby u vranovské páže ● v srpnu proběhly lidové misie v Zadních Hamrech – otec probošt St. Krátký kázal nejen v kapli, ale i v místním pohostinství ● o vranovské pouti s námi prožil mši sv. v Zadních Hamrech pan hejtman Jm. kraje Stanislav Juránek – potom navštívil i tzv. předkaplí (jak pojmenoval při misijích sousední po-

hostinství otec probošt Krátký) a pobesedoval s hosty ● na našich farách se vystřídalo asi 20 skupin dětí a mládeže z celé ČR ● uspořádali jsme 5 táborů, 10 chaloupek, pobyt pro rodiny s dětmi, 3 TYNAFy... ● uskutečnila se expedice na Ukrajinu pro mládež ● z Vranova na pěší pouť vyrazilo 70 poutníků, po cestě se přidávali další, na Velehrad došlo přes 700 poutníků ● v Olbramkostece byly požehnány nově opravené varhany – pak následoval koncert (nahrávka bude na www.TV-MIS.cz) ● 23.9. byla moravská pouť do Jeníkova ● v Práčích byla požehnána socha sv. Václava ● ve školách a některých školkách začal další ročník náboženství ● proběhly děkovné bohoslužby za úrodu ● na stavbě kostela na Šumné se podařilo udělat vazbu.

Cesta kolem světa (téma pěti z našich letních táborů)

Dobrodružství, které Willy Fogg prožil za 80 dní, zvládly děti na našich táborech za jeden týden. Během cestování zjistily, jakým jazykem se mluví na kterém kontinentě, jaké se tam vaří jídlo... Když pak měly obdobu na talíři, byly velmi překvapené. Nebylo snadné jíst vlastnoručně vyrobenými hůlkami rýžový nákyp v Číně. V Japonsku byly seznámeny s bojovým uměním, které předvedla skupina pod vedením Petra a Deni (vedou výuku kung-fu v Příměticích). Sklidili velký úspěch. Napínavé bylo třeba to, jak Petr se zavřenýma očima dokázal rukou rozseknout jablko položené na ostrém meči, ne-

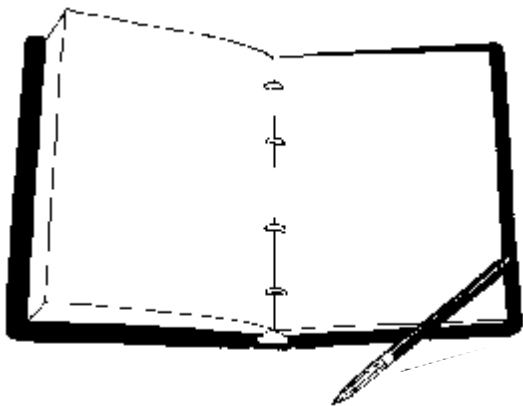

bo chůze bosýma nohama ve střepích. Na Bítově při cestování Amerikou navštívil tábor motorkář přezdíváný Drobek, který děti povozil na svém Harleyovi. Ve Francii si vyzkoušely, že není snadné postavit eiffelovku tak, aby nespadla. Hra, která sklidila velký úspěch byl lov na bizona a medvědy. Čtyři vedoucí simulovali bizona, medvědy dva silní pomocníci. Bizonů se stačilo dotknout a byli polapeni, medvědy však bylo třeba živé spoutat. Body za tento náležitý výkon byly vysoké. Cestovatelé se domluvili a společnými silami se jim to podařilo. Jeden z medvědů měl i roztrhaný kožich (tričko). Když jsem přicházel k chumlu dětí, ležících na sobě nebyl

medvěd pod nimi vůbec vidět. Neměl šanci. Při prolézání divokým amazonským pralesem cestovatelé absolvovali trať na farní zahradě, kde se nesměli dotknout nohama země. Při tom na ně dorážela i hladová anakonda...

Děti během tábora dešifrovaly zprávu, kterou pak obdržely na závěrečném diplomu: „Naše cesta kolem světa nebyl vůbec žádný špás, i kdyby trvala nám léta, zítra vydáme se na ni zas.“

otec Pavel Sobotka, FATYM Přímětice-Bítov

Bude (můžete se těšit):

- V pátek 27.10. se od 14.00 na prosiměřické faře uskuteční farní odpoledne se hrou „Safari“ a opékáním hranolků, v 17.30 se pomodlíme v kostele růženec a po mši svaté bude promítání pohádkové divadelní hry dle výběru účastníků.
 - Marianky připravují nahrávku nového CD (první CD S Marií je ke stažení na www.TV-MIS.cz).
 - FATYM chystá od 16. do 19. 11. obnovu Lidových misí v Radešinské Svatce. Rádi sebou vezmeme i spolupracovníky z naší oblasti.
 - 24.-26.11. proběhne setkání velehradských poutníků s premiérovým promítáním filmu z letošní pouti na Velehrad (poté bude film umístěn na www.TV-MIS.cz).
 - V zimě bude opět probíhat cyklus promítání pro vzdělání i zábavu v Oslavicích, Bítově, Chvalaticích, Citonicích a snad i na dalších místech...
 - Každého 15. v měsíci se koná ve Vranově n. D. pouť Nový Jeruzalém jako modlitba za naši oblast. V zimních měsících začíná vždy v 17. hodin. Naši kněží se střídají ve vedení jednotlivých poutních setkání a každý z nich má tematický cyklus promluv.
- Otec Pavel Zahradníček káže o jednotlivých knihách Písma svatého, o. Marek o sv. Cyrilovi a Metoději, o. Milan na téma Žité evangelium a o. Nik o svatosti. Zveme Vás na poutní setkání k modlitbě i povzbuzení.
- Do mnoha našich kostelů přijde v době kolem svého svátku sv. Mikuláš a z H. Břečkova do Lukova se uskuteční tradiční Mikulášský pochod.
 - Na Bítově, ve Chvalaticích a dle zájmu i jinde budou v adventu opět ranní rořáty.
 - Připravují se zvony pro prosiměřický kostel (již P. František Caha, zesnulý správce prosiměřické farnosti se zmiňuje o tomto záměru ve farní kronice). Nyní se záměr začíná realizovat. Zvony jsou již navrženy, probíhá výběrové řízení na odlití a současně také sbírání finančních prostředků.
 - O víkendu 1.-3.12.2006 bude opět otevřena prosiměřická fara pro děti a mládež ke hře, společné práci i modlitbě (info o. Jindřich Čoupek, mobil: 731402652)
 - O vánočních prázdninách se připravujeme oživit tradici zájezdů na betlémy (zejména pro děti a jejich rodiče či prarodiče). Cena pro děti bude spíše symbolická (předpokládá se asi 40 Kč). Termín a cíl bude ještě upřesněn.
 - Farní ples v Příměticích bude 26.1 2007.
 - Připravuje se i tradiční ples FATYMu na Šumné. Bude 16.2.2007.
 - O jarních prázdninách 11.-17.2.2007 se opět chystáme na hory na lyže (sjezdové i běžkové). Akce se mohou zúčastni šestáci a starší (info o. Jindřich Čoupek, 731402652).
 - V dubnu 2007 připravujeme pouť pro ministranty do Říma. Hlavním organizátorem je otec Jindřich Čoupek, který v Římě studoval na Papežské lateránské univerzitě.

14. října se konal v Blansku pohřeb pětatřicetiletého Mgr. Rudolfa Dvořáka, který působil před šesti lety jako pastorační asistent ve Vranově nad Dyjí a v dalších obcích naší oblasti. Je to první člen FATYMu, který překročil hranice věčnosti. Zemřel na selhání srdce. Vzpomeňte na něj, prosím, v modlitbě.

Jak vzniká takový zpravodaj?

Možná, že už i vás někdy při čtení zpravodaje napadlo, že by mohlo být zajímavé vidět, jak se takový časopisek tiskne a pak skládá. Pomáhají nám s tím mnozí dobrovolní pomocníci a pomocnice. Jen díky nim bylo možno vydat všechny dosavadní zpravodaje (tento zpravodaj je již jubilejní - čtyřicátý) a víc než 100 titulů brožurek (některé i víc než v desetitisícových nákladech), které jsme vytiskli, a o které je mezi lidmi poměrně velký zájem (pokud jste je ještě nečetli, doporučujeme – jsou k dispozici na našich farech jen za symbolickou výrobní cenu – příspěvek na tisk). Ti, kdo nám s kompletováním brožurek pomáhají, stráví mnoho hodin při jejich skládání, sešívání a balení. Zažijí však při této práci i spoustu legrace a navíc je čas, který věnují této pomoci i velmi užitečně naplněn. Posuďte sami podle následujícího článku, který se zmiňuje o tom, jak to vypadá na fare ve Vranově, když se sejde jedna ze skupin, které nám na mnoha místech s kompletováním tiskovin pomáhají.

otec Marek

Pořekadla

Milí čtenáři, až budete listovat zpravodajem, už nás (kteří kompletujeme brožurky) nebudou bolet ruce. Jsme babský tým částečně už zaběhnutý. Je nám u kulatého stolu veselo... a těch všelijakých rčení – k popukání. I když musíme být důsledné, stane se, že je stránka otočená. A tak se zvýšeným hlasem volám: „Dělejte to dámy pořádně!“ Načež

Anička říká: „Dělejte práci pořádně, tak jak kdybyste tady měly být sto let a modlete se jako byste zítra měly umřít.“ To nás učili ve škole.

Práce jde od ruky no a pusu se také nezastaví... Při řeči říkám: „Na každého jednou dojde,“ a paní Heda to opravuje, že se to říká jinak (odpusťte): „Na každou svini se vaří voda.“ Trochu jsme ztuhly, ale má pravdu.

A takových rčení, které se nám moc líbily je spousta (některé nejde ani vyjmenovat), ale pokud je chcete znát, přijďte za náma na faru a bude veselo.

Někdo uklízí kostel, někdo dělá výzdobu květin, někdo pere ty krásné ubrusy na obětní stůl a oltáře a nás je střídavě 7-8, které kompletujeme brožurky.

Poslední rčení bylo přílehlivé. V té chvíli už některé pracovaly a některé ještě seděly a do toho zazní: „Maminka říkávala: kde se jí, tam se najež, kde se pije, tam se napij a kde se pracuje, tam nepřekážej.“

Tak máme humoru dost a dost. Těšíme se na vaši pomoc při kompletování.

Za všechny zdraví Mária Mauzerová (z Vranova nad Dyjí)

Z televizního programu (naší televize TV-MIS.cz)

Naše internetová televize www.TV-MIS.cz nabízí opět řadu nových titulů, např: v lokální sekci MIS 4 je dnes již historický záznam z primice otce Marka Dundy před dvanácti lety (jeho životopis v úvodu shrnuje otec Jindřich Bartoš); na MIS 3 (dokumentární) je velmi poutavý popis pouti poutníků z ČR do Fatimy (navštívíte s nimi po cestě téměř desítku dalších zajímavých míst); na MIS 1 (zábava) je divadelní hra o sv. Vojtěchovi „Kristův rytíř“ a na MIS 2 (vzdělání) je záznam deseti exercičních přednášek indického kněze P. Josepha Billa, které pronesl letos v Koclířově.

Nový server v Brně, který právě instalujeme, vylepší stahování programů. o. Pavel Z.

A NĚCO VESELÉHO NA ZÁVĚR

Jedou manželé na dovolenou do arabského světa. Procházejí se po ulicích a všude kolem sebe vidí, že vždy jde první muž a až v uctivé vzdálenosti, kolem 30 metrů za ním, jdou jeho manželky. Manželka je tímto postavením žen v arabském světě velmi rozhořčena.

Příští rok jedou zase na dovolenou do Arábie. Jaké je však její překvapení, když vidí, že situace se úplně změnila. Jako první jde vždy několik žen a až kus za nimi jejich manžel. Manželka úplně jásá, že si konečně ženy vydobily vedoucí postavení, které jim náleží. Ihned běží k jedné skupince žen a ptá se jich, co jim dopomohlo k tak radikální změně. Ženy odpoví: "Nášlapné miny."

Dvě ženy se baví před kostelem:

"To víš, že umřela Mařka Vonásková?" zeptala se první.

"Jo, vím," odpověděla druhá.

"A půjdeš jí na pohřeb?" ptá se ta první.

"Ne, nepůjdu," odpověděla druhá.

"A proč? Vždyť jste byly takové kamarádky..." říká udiveně první.

"Co bych jí chodila na pohřeb," vyhrkne nevražlivě ta druhá, "vždyť ona mi na pohřeb taky nepůjde."

Bill Gates se má odebrat na onen svět, a může si vybrat, jestli chce jít do pekla, nebo do nebe. Nejprve se jde podívat do nebe. Andělé tam pijí džus, hraje jazz, všude nuda, nic se neděje.

Jde tedy omrknout peklo. V pekle hraje rock, tančí pohledné čertice, pije se pivo, všichni se baví a je pěkně teploučko. Řekne si tedy, že půjde do pekla a hned rázně zabouchá na dveře.

Otevře mu tlustý čert - a hned šup s ním do bublajícího rozpáleného kotle. Bill se pod pokličkou ptá: "A kde je ten rock, pivo a sličné čertice???"

A čert mu suše odpoví: "Bille, však to znáš... To bylo jenom DEMO!!! "

Poznámka pro ty, kteří „nedělají do počítačů“: Bill Gates je zakladatel největší firmy produkující počítačové programy a DEMO je reklamní verze programu. Většinou je k ničemu - jejím úkolem je pěkně vypadat a nalákat zákazníka...

Poznámka pro všechny: I my rozhodujeme o své věčnosti. Čerti sice nejsou, ale ďábel ano. A také láká na různá „dema“...

Toto 40. číslo farního zpravodaje vydal **Farní tým Vranov n.D.** pod vedením P. Marka Dundy (mobil: 731402742), moderátora týmu, faráře ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milana Plíška (mobil: 723693455), faráře ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupech, kaplana P. Jana Richtera (mobil: 731402743) a otce jáhna Františka Řezníčka - adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, E-mail: vrانov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a **Farní tým Přímětice-Bítov** pod vedením P. Pavla Zahradníčka (mobil: 731402651), moderátora týmu, faráře v Bítově, Citonicích, Chvalaticích, Hor. Břečkově, Lukově a Těšeticích, P. Pavla Sobotky (mobil: 731402650), faráře v Přímětích, Prosiměřicích a Práčích, P. Marka Dundy, kaplana pro přímětické sídliště (mobil: 731402742) a kaplana P. Jindřicha Čoučka (mobil: 731402652) majícího na starosti zejména farnosti Prosiměřice, Práče, Těšetice a Lukov - adresa FATYM PŘÍMĚTICE-BÍTOV, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, E-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v říjnu 2006. Náklad 6800 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již čtyřicáté první) je plánováno jako vánoční a vyjde, dá-li Bůh, v prosinci 2006. Vytiskl A.M.I.M.S. - Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné - Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.